

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Santa Creu | A Figueres, les fires d'enguany han estat més curtes —un cap de setmana menys— i més barates que de costum. Amb tot, potser ajudat pel bon temps que ha fet, sembla que el públic n'ha quedat satisfet: parades de pintura i de llibres, de productes nacionals i de menjars exòtics, d'artesania, espectacles... han ocupat el centre de la vila, i la gent, com un beixamel, ha envaït passadissos i racons. Una cosa que, segons sento a dir, ha resultat són les anomenades «Les justes del rei don Jaume», un espectacle de carrer que executa una companyia de nom Drakònia, dirigida per una Mireia Blasco que en l'espectacle és Joana d'Urgell, una *superwoman* que, a cavall i armada de llança i espasa, lluita contra homenots que es diuen Èric el Despietat o Llorenç de Figueres. Ara deu estar de moda això de les lluites: a Roses i a l'Escala, per entretenir el turista, intermitentment, uns galiassos disfressats de romans lluiten a la platja com si fossin gladiadors. A Figueres, els de don Jaume s'han servit de mitja Rambla, davant d'unes grades on s'asseia el públic que hi cabia; com que ha anat força bé, la Mireia i segurament les criatures i els pares llurs ja deuen entreveure

que l'any vinent es pot repetir. Drakònia: per què no Dracònia (de drac)? Quina mania de carregar-se la normativa que ens hem après amb penes i treballs! Ara apareix una «k» inoportuna, com si no en tinguéssim prou de la botiga Grog, del restaurant can Kiko... i, si ho gosés dir, que no goso, dels pobles de Lladó (Lledó) i Capmany (Campmany)!

TGV i N-II | A la flamant presó que, sense estrenar, costa un milió d'euros al mes, s'hi afegeix un altre *regal* administratiu: el nonat TAV Figueres-Girona-Barcelona havia d'estar llest el 2009 i —ha advertit Santi Vila— el retard ja ens costa 222 milions d'indemnització a TP Ferro, l'empresa que ha fet el tram Figueres-Perpinyà, però que no pot gestionar ni cobrar durant 50 anys pels trens que hi han de passar i no hi passen. Deu ser que l'Estat, preveient la imminent independència de Catalunya, està només pel TGV Madrid-Galícia. A l'N-II, en el seu pas per la província, bisbat —o, segons els cursis, demarcació— de Girona, les coses van entre malament i pitjor. Amb un accident, el desgavell habitual es torna catàstrofe si s'esdevé dins d'una població, com va passant a Bàscara. El darrer: un camió topa amb un turisme en l'encreuament amb la carretera Vilaür-Orfes i fa un ferit greu i un tap d'hores en una de les carreteres més circulades i més abandonades pel govern espanyol. Deu ser que, preveient la independència, etc., està per seguir fent autopistes gratuïtes en llocs on no passa ningú.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

1887 | L'any 1887, a l'Empordanet també passaven coses. Per exemple, el Centre Fraternal de Palafrugell.

L'any 1887 van passar coses. Arreu. Arreu sempre passen coses. A Chica-go es van executar quatre anarquistes que lluitaven per la jornada de vuit hores. I, igualment als Estats Units, es va registrar legalment la marca Coca-Cola. També a l'Empordanet va passar alguna cosa. A Sant Feliu de Guíxols hi naixia Gaziel, el magnífic periodista, catalanista i republicà i, per tant, anatema durant molts anys, però recuperat amb més o menys intensitat i gràcia aquestes darreres dècades. Fa 125 anys, d'això. També fa 125 anys del nostre Carrilet.

I fa 125 anys del Centre Fraternal de Palafrugell. Deixeu que em deturi aquí i que fem una mirada a l'entorn. Centre Fraternal, presidint la plaça Nova de Palafrugell. Un any més gran que el Casino La Constància de Sant Feliu de Guíxols, aquest construït per l'arquitecte General Guitart, el mateix que va dissenyar la palafrugellenca torre de can Mario. Amb una procedència idèntica: el món surer. Amb la menestralia

>> *Centre Fraternal de Palafrugell.*

